

NỖI KẾT 5/2014

Nỗi lại vòng tay

Kết chặt tâm tình

Tháng năm về. Tiếng ve râm râm, rền rĩ trên những tàn phượng vĩ, hoa đỏ ngợp trời. Lòng người man mác buồn. Nỗi buồn mênh mang. Chợt nhớ bài hát "nỗi buồn hoa phượng": *Màu hoa phượng thắm như máu con tim, mỗi lần hè thêm kỉ niệm. Người xưa biết đâu mà tìm.*

Tháng năm về. Cũng là tháng dành riêng kính Mẹ: Tháng Hoa.

Trong tâm tình nỗi kết:

nối kết lại những giòng máu thắm đỏ,
nối kết lại những vòng tay đang muốn rã rời
nối kết lại những tâm tình không muốn sẻ chia

Xin được gửi đến những ai đang tha thiết được kết nối, để không đến nỗi phải
"người xưa biết đâu mà tìm".

- những ngày đáng nhớ trong tháng 6:

- 1. Thụ phong Linh Mục:

-

- 2. Kỷ niệm Hôn Phối:

-

- 3. Mừng Sinh Nhật:

-

- 4. Mừng Quan Thầy:

**13/6:Thánh Antôn Padua: Vũ Quý Gia, Nguyễn Văn Nhân,
Hoàng Phúc Thành**

24/6: Thánh Gioan Baotixita: Đức Cha Bùi Tuần, Vũ Văn Giao.

29/6: Thánh Phêrô: Cha giáo Lê Văn Quan.

**Các cha: Lê Trọng Hải, Nguyễn Tấn khoa, Phan Đình Sơn,
Bùi Duy Tân, Mai Đức Vượng,**

Các cụ: Bùi Trung Đông, Phan Đình Toán, Đoàn Văn Tuân,

- **Ngày nhập chủng viện Thánh Phụng: 15/6.**

-

- 5. Lễ giỗ:

- trong tháng qua:

- trong suốt tháng năm cha trưởng lớp vẫn còn đang du hành bên Mỹ, nói theo kiểu cụ Mơ là để ăn xin cho công trình nhà Chúa. Có một sự cố là Ngài bị công kích và được anh em bệnh vực. tiểu tử bảo là vui ghê khi thấy anh em bệnh gà nhà.

- dịp mừng ngân khánh hai cụ Jos. Rao và cụ Jos. Chư thì cụ Chư lại bị ốm. Khổ cho Cụ Rao phải ốm hết. tiếc quá không đọc được bài chia sẻ của "con chim xanh" trong dịp này.
- Hơi buồn vì ngày kỷ niệm thụ phong LM của năm Đấng mà chẳng thấy hồi âm 26/5 và 31/5.
- Trong ngày lễ giỗ của Cha giáo Thư, anh em cũng đã dâng lời cầu cho Ngài. Đúng không Mơ.

<p>Chúc mừng ngày cưới 25/5 của MƠ-DUNG</p> <p>Chúc mừng cặp Mơ – Dung Ba chín năm sống cùng Tình nồng vun thắm thiết Trọn vẹn nghĩa thủy chung.</p> <p>Chúc hai bạn Mơ – Dung Ngày tận tháng năm cùng Tâm đầu ý luôn hiệp Đất nhau vào Thiên Cung.</p> <p>Chúc hai cụ Mơ – Dung Lúc đầu bạc răng long Vẫn mặn nồng da diết Kệ gói mỗi chân rung.</p> <p>Chúc như vậy đừng mừng Nghe hai bạn Mơ-Dung Nhưng dù sao vẫn chúc Chúc mừng xin chúc mừng!</p> <p style="text-align: right;">Pet.Đông.</p>	<p style="text-align: right;"><i>tình con</i></p> <p>Tháng năm về, Có râm ran, rộn rã tiếng của loài ve, Gọi nụ hoa chồi dậy Cựa mình, sửa soạn hương sắc khoe. Tháng năm về, Có âm u của bóng mây che Rủ nắng hạ oi ả Nhuộm cuộc đời vàng hoe. Tháng năm về, Có cơn mưa chợt đến, chợt đi Nhắc con biết: đời mình đang xế bóng Hãy sẵn sàng cho một chuyến "đi về" Tháng năm về, Có chan chứa tình quê Giục lòng con nguội lạnh Mau hồi tâm tử bỏ bến mê.</p> <p>Và nay tháng năm lại về, Có gì dang Mẹ, giữa bộn bề trần gian? Bây giờ con chẳng là hoa Mà là trái đắng nhạt nhòa tháng năm Đã xong kiếp sống dâu tằm, Nhà tơ, kéo kén, nhọc nhằn bon chen. Bây giờ con chẳng là hoa Mà là nụ héo dính vào cành khô Gió lay, mưa giạt hững hờ Đời con rớt xuống giữa bờ gian truân Cho dù chẳng phải là hoa, Cũng xin dâng Mẹ gọi là tình con.</p> <p style="text-align: right;"><i>Pet. Bùi Trung Đông</i> <i>Tháng Hoa 2014</i></p>
---	--

25/5: lễ tấn phong GM Giuse Trần Văn Toàn:

TÂM TÌNH CỦA TÂN GIÁM MỤC

<http://vietcatholic.net/News/Html/124819.htm>

Trong bài TTX Vietcatholic.net phỏng vấn cha Giuse Trần văn Toàn, Giám đốc Trung Tâm mục vụ Giáo Phận Long Xuyên, Việt Nam vừa được văn phòng báo chí Tòa Thánh thông báo 'bài sai' làm Giám mục Phụ tá giáo phận này, hiệu tòa *Acalisso*, lễ Tấn phong sẽ cử hành vào ngày 29. 5. 2014 : *Đức Cha luôn nhắc đến gia đình Cựu Chủng Sinh Long Xuyên với lòng ưu ái, Đức Cha còn thiết tha mong "có sự hiện diện của gia đình Cựu Chủng Sinh Long Xuyên trong ngày phong chức giám mục" của Đức Cha. Như vậy, thưa Đức Cha, Đức Cha nhận định gì về vai trò của người giáo dân, nhất là những người đã có thời ôm ấp lý tưởng tu trì, trong đời sống Giáo Hội Việt Nam?*

Câu trả lời rất sâu sắc, tuyệt vời. Bản thân tôi tự cho là Exluro chúng ta "chẳng lẽ không xem đây cũng là... như cựu chủng sinh Long Xuyên, dẫu chúng ta cũng đã một thời 'đi chùng viện Saigon' ?": "*Tôi nhìn tập thể cựu chủng sinh long Xuyên như một điển hình về truyền thống giáo dục của giáo phận Long Xuyên với 3 sắc thái sau đây:*

1) Truyền thống giáo dục nhớ về cội nguồn, biểu lộ bằng lòng thảo hiếu đối các vị ân sư như các cây đại thụ của giáo phận, và cựu chủng sinh Long Xuyên luôn tạo ra những cơ hội để tưởng nhớ và tìm lại "lửa nhiệt tâm", "lửa yêu thương", và "lửa Hiệp thông" của các ngài, nhất là Đức Cha Cố Micae.

2) Truyền thống giáo dục tình liên đới cộng đoàn qua hình ảnh của một bụi tre miền tây nam bộ. Tre luôn mọc và phát triển thành bụi. Thế hệ trước chấp nhận căn cỗi để vươn những nhánh tre ra xa nhằm bao bọc thế hệ măng non khỏi gió bão, và nuôi dưỡng thế hệ sau to hơn, cao hơn, tươi tốt hơn, nhờ đó sẽ được sử dụng phục vụ một cách khiêm tốn cho cuộc sống thường nhật của dân nghèo tại vùng nông thôn.

3) Truyền thống giáo dục tìm gặp nhau tiến về phía trước như một dòng chảy, qua hình ảnh của hệ thống sông rạch chằng chịt tại vùng Đồng Tháp Mười. Các mương rạch tìm gặp nhau tạo thành một con sông. Các con sông tìm gặp nhau tạo thành con sông cả. Và mọi con sông đều đổ ra biển và tìm gặp nhau nơi đại dương mênh mông. Ở đại dương, dưới ánh nắng mặt trời, nước bốc hơi tìm về trời cao. Dù ở trong giáo phận hay ngoài giáo phận, ở trong nước hay ở nước ngoài, các cụ chủng sinh Long Xuyên luôn được thôi thúc tìm đến nhau, để khích lệ nhau tiếp tục cuộc hành trình cuộc đời với lý tưởng tìm gặp "Chúa Kitô Nơi Anh Chị Em" để phục vụ theo "Điều Răn Mới", và xây dựng sự "Hiệp Nhất Nên Một" trong Thiên Chúa Ba Ngôi và trong Nước Thiên Chúa.

Tôi cũng nhìn các cụ chủng sinh Long Xuyên như điển hình cho đường hướng của giáo phận trước tình trạng di dân mà tôi đã đề cập ở trên. Các cụ chủng sinh được hướng dẫn trong các chủng viện của giáo phận theo truyền thống giáo dục của giáo phận Long Xuyên, để khám phá ra ơn gọi của mình. Khám phá ra ơn gọi và họ đi ra ngoại biên, ngoại biên ngoài ơn gọi linh mục và tu sĩ, ngoại biên ngoài giáo phận, ngoại biên ngoài quê hương Việt Nam. Đi ra ngoại biên để là hiện thân của Chúa Kitô, mang sắc thái của Hội Thánh Long Xuyên, họ loan báo tin mừng cho muôn dân. Trong làn sóng di dân, giáo dân Long Xuyên cũng như giáo dân Việt Nam cũng vậy. Họ trở thành hiện thân của Chúa Kitô và của Hội Thánh Người, và vì có tính cách trần thế, họ thực sự là muối, là men hiện, là ánh sáng hiện diện trong mọi ngõ ngách của xã hội, những nơi mà vì có chức thánh, hàng giáo sĩ không hiện diện được. Theo hình ảnh của dòng sông An Giang, họ là dòng nước từ Thiên Chúa và từ Hội Thánh, tuôn tràn và thấm nhập, để phục vụ. Muốn được như vậy, họ phải là được đào tạo để họ ý thức về ơn gọi của họ "Cả các anh, các anh cũng đi làm vườn nho cho ta", và để họ có nhiệt tâm và khả năng tham gia, hiệp thông, và đồng trách nhiệm với hàng giáo sĩ vì sứ vụ. Như vậy, giáo dân vừa là đòi hỏi trách nhiệm vừa là ân sủng đối với một giám mục giáo phận. Đây là trách nhiệm và ân sủng mà ngài được mời gọi tham dự vào mối tương quan giữa Thiên Chúa và Dân của Ngài; đó là tương quan Cha-con (Thiên Chúa Cha); đó là tương quan Thầy-trò (Chúa Thánh Thần); đó là tương quan Bạn đồng hành (Chúa Giêsu).

Hôm sau ngày Truyền Thống 1. 5. có 7 chú thím cùng con cháu, thuộc lớp Exluro66 đến thăm tôi, huynh trưởng của họ thời tiểu chủng viện Thánh Giuse Saigon. Đức Tân Giám Mục Giuse cũng lớp 66 đấy, chỉ khác là TCV Á Thánh Phụng Châu Đốc (Long Xuyên).

Nhìn về quá khứ, hôm nay Giáo Hội Vn có những Giám mục Giuse Ngô quang Kiệt – Giuse Vũ duy Thống từ ngày xưa thuộc lớp 64 TCV Á Thánh Phụng... Khoảng thời gian ấy ở TCV Thánh Giuse Saigon, lớp VT62 được Đức cha Giuse Nguyễn Năng và trong hy vọng có cơ sở khả tín, sẽ được thêm nữa nội trong năm nay chẳng !

Giáo hội của một Chúa, là mái nhà chung, chẳng nên phân chia ra dưới mạn vườn hay trên phố thị, hãy chung tâm tình một Cha Trên Trời - một niềm tin cậy mến - một cánh đồng lúa chín...

Vừa xong chúng ta mừng ngày được trở về mái trường xưa, nơi ấy và hôm nay, chúng ta đều là cụ chủng sinh cả như trong cách nói Kitô hữu giáo dân và Kitô hữu giáo sĩ, cùng làm môn đệ theo Chúa Kitô. Nhưng đây, chỉ vì muốn gọi thế cho "đỡ tủi", chứ đúng lý thời... nào nhỉ ? người giáo dân Vn vẫn quen "mồm" gọi chúng ta, bằng âm từ Hán Việt, nay đã thành "khó nghe", là *Tu Xuất – Nhà Thầy Xuất*.

Trước khi nói gì, là tuyên dương hay nhờ lời "cầu bầu" của Đức Cha "mới", mạn phép được sưu tầm đôi chút về... "loại" Ôn Gọi này, một Ôn Gọi nay trở nên quý hiếm trong nền văn hóa đặc thù xhcn:

Sau bài viết của Lm. Nguyễn hồng Giáo, OFM đăng trên CG & DT số 1504, phát hành ngày 22. 4. 2005 về Chúa nhật Chúa Chiên Lành (17. 4. 2005) và được trích đăng trên tập giấy mỏng *Trở về mái trường xưa* của Exluro chúng ta nhân ngày về 1. 5. 2006. Bài có tựa đề là **Cầu Cho Người Tu Xuất**.

Nội dung nhằm xét xử cái quan niệm, thời... cố hữu vẫn kể chúng ta là thành phần thứ ba, mà chuyển từ "học trò" sang "tu xuất" mức độ "xấu" có phần "giá trị gia tăng" nói tắt là VAT. Nghĩa là "bị loại – bị đuổi" tại tính tình nghịch ngợm, hạnh kiểm xấu, có phốt nặng... Tóm lại: nặng nhất là "phá ơn Chúa – ăn lương cơm Nhà Đức Chúa Lời"...

Nhưng công minh mà nhìn nhận: vượt ra ngoài ranh giới của tổ chức giáo hội, "cựu nhà tu" khá thành công, đáng biểu dương trong nhiều lãnh vực đời sống trần thế, văn hóa, giáo dục, xã hội, kinh tế, đôi khi cả chính trị nữa. Nhưng những đóng góp đó, chỉ có giá trị tôn giáo thực sự khi được thực hiện trong tinh thần Phúc Âm, là đem tinh thần Kitô Giáo thấm nhuần vào tư tưởng, phong tục, luật lệ và cơ cấu của cộng đồng nơi mình sống. (SL Tông Đồ Giáo Dân số 13)

Cảm nhận: đây là "cách phân biệt cư xử". Cho nên "giới tu xuất" mà thực chất là cựu chủng sinh chúng tôi không mấy vui lòng được cầu nguyện cho theo phong cách "cố hữu" như thế. Mấy bài viết... phàn nàn tiếp sau, của Tác giả Nguyễn Hà – của Tác giả Anh Ngọc. Nhiều cách gọi mới khác, "dễ nghe, ngọt ngào, cao đẹp" hơn hẳn cái âm từ Hán Việt "tu xuất". Như Bonatura – Turaxong – Turacha – Turaxơ – Turacon. Để từ nay, khai phá ra một quan điểm lành mạnh hơn, khích lệ đặc biệt cựu chủng sinh (Exluro) chúng mình đóng góp công lao, tài đức vào cánh đồng lúa chín tích cực hơn, hiệu quả hơn... thậm chí tự cảm thấy sinh nhiều hoa quả thiêng liêng cho Nước Trời, thích thời và thiết thực hơn hẳn giới nọ giới kia. Vì đây là thời của Người Giáo Dân...

Thời (ngày) trước, đan cử như lớp VT62 chúng tôi, sĩ số trước sau 132 chú. Khi ra trường (turaxong) làm Lm, nay được 1 Giám mục, 1 dự bị Gm + 4 Lm Foreigner, 2 Lm Domestic. Kỳ dư là Turacon tất. Đạt tỷ lệ 93,93 %. Vậy theo phong cách "khó nghe" thì Ôn Gọi Lm chỉ hơn 6% và chỉ trong số ấy mới là "tử tế" !..

Thời (ngày) nay, đan cử như khóa 03, khai giảng tháng 10/ 1993 với sĩ số 66 và ra trường Lm với 65, đạt tỷ lệ 99,99 % - Khóa 06 khai giảng ngày 9. 10. 1999 với sĩ số 65 và ra trường Lm ngày 28. 06. 2005 với con số 59, đạt tỷ lệ 90, 7%.

Qua chuyện cổ kim đây mà so sánh về Ôn Gọi Lm: Thành phần Turaxong, mà lúc ấy quan điểm coi nhẹ thể, gọi là Nhà Thầy Xuất, Tu Xuất và bị đánh tụt hạng xuống "3 ème classe" chiếm số lượng quá to lớn

! Còn trong thời xhcn này, con số Bonatura, Turacon thì ngược lại: rất quá bé ! Nếu gọi đây là Ôn Gọi Turaxong, thì trở thành quá quý giá và hiếm hoi. Gọi tắt là Ôn Gọi Quý Hiếm.

Chúa ôi ! giá mà Giáo hội Vn nói chung và TGP "tp/ HCM" nói riêng biết tận tâm tình, tận hưởng dụng

Ơn Gọi Quý Hiếm này ! thì biết đâu Nước Chúa sẽ ngày một rộng sáng ra hơn nhiều lắm !.. Mà anh em cựa chúng sinh chúng tôi cũng phần nào với đi nỗi niềm, khi mà đồng môn và đồng song với nhau bỗng (có nguyên lý do nào) trở thành 2 bề: bề trên/ bề dưới; 2 bên: bên Đấng/ bên Bậc, chủ chiên/ con chiên... Nói thế, bởi chỉ là một giá thiết, vì hiện nay Lời Cầu Cho Người Tu Xuất vẫn còn đây, như thành ngữ latin "Verba volent – Scripta manent".

Mỗi lần Trở Về Mái Trường Xưa, như hôm 1. 5. 2014 tại TCV Thánh Giuse Saigon, chủ yếu là Turaxong còn thân họa, vào dịp chính đáng như mừng kỷ niệm ngân – hồng ngọc – kim khánh của lớp mình, mới có vài "các Đấng" cùng về chung nhau sống lại năm tháng cũ dưới mái trường xưa, ôn lại một thời xưa còn bé: nơi đây có biết bao vui sầu. Chỉ được phút giây ấy quá thần tiên, rồi sau đấy lại trở về thực tế đời thường, mỗi người một cảnh, một cách như mỗi cây một hoa – mỗi nhà một cảnh.

Cây nào, hoa nào, cảnh nào ? cũng đều có một phong cách, đáng dấp con cái "nhà ông Thánh Giuse".

Điều ấy làm chứng cho quan điểm rất mới, của Chân Phước Hồng Y Phanxicô Nguyễn văn Thuận là dấu chỉ thời đại mới: sinh thời 1957 - 1965 là cha giám đốc tiểu chủng viện Hoan Thiện Nha Trang Ngài đã khai phá một quan điểm "tiến bộ" cao đẹp quá ngỡ ngàng, và thực hành làm mẫu !: Mỗi người Kitô hữu đều được mời gọi nên thánh theo một Ơn Gọi và đều được Chúa Chọn cả. Trong nếp sống "đi tu" mà giai kết có người trở thành Lm, người khác trở lại đời sống Giáo dân. Tất cả đều đẹp ý Chúa, Une Chance – Une Autre Chance: *Tu là cõi phúc – Tình là cõi tiên.*

Thành quả kỳ diệu của nền giáo dục Chủng viện như thế, đã được Đức Tân Giám Mục Phụ Tá Long Xuyên minh họa...

Ước gì, những điều tâm huyết ấy có được duyên phận và cơ may thành hiện thực trong thời buổi đặc thù xhcn hôm nay !..

Trên bìa của cuốn Từ Điển Bách Khoa Larousse 1967 có tựa đề **Semer à Tout Vent**. Chủng viện, Séminaire là nơi như vườn ươm cây non mới gieo hạt, vừa nảy mầm. Chủng sinh chúng ta, Séminariste là những hạt giống, mầm non vừa nảy thành ấy...

Gặp được/ phải thời mang thân phận di dân, thì như trong gió và theo chiều gió, những hạt giống được bay đi đến muôn nơi, nảy mầm và phát triển xinh tươi thành mậu, nở ra muôn vàn hoa đủ sắc màu, quả lảm hương vị, là đem tinh thần Kitô Giáo thấm nhuần vào tư tưởng, phong tục, luật lệ và cơ cấu của cộng đồng, nói tắt là đóng góp vào các nền văn hóa nơi chúng ta đến chọn làm quê hương mới ! Hội Nhập Văn Hóa là thế đấy. (*SL Tông Đồ Giáo Dân số 13*).

Xin chân thành cảm ơn Đức Tân Giám Mục Phụ Tá Long Xuyên Giuse, dịp này đã gióng lên tiếng gọi đàn cho những Cánh Chim Xa Quay Về Tổ Ấm. Là thay lời mời các cựu chủng sinh, đồng môn, đồng song về chung niềm vui cảm tạ Ngày Tấn Phong Giám Mục 29. 5. 2014 sắp tới. Ước mong mong sao, cứ mỗi lần một Tân Giám Mục được tấn phong là một lần lại được nghe tiếng chim gọi đàn thánh thót như vậy.

Ôi chim đỗ nóc nhà quan, tiếng gọi đàn nghe sao mà thánh thót dường ấy !.. Xin được chung lời Ca Tụng Chúa, Te Deum Laudamus.

Bonatura Antôn Nguyễn văn Ngữ lớp VT62

(chép lại trong mail gửi cho daokim)

Châm ngôn

Và khi chiều buông xuống:

“Lạy Chúa,

Mỗi ngày khi con đi ngủ là đi vào một cái chết nho nhỏ để chịu một cuộc phán xét nho nhỏ về một ngày vừa qua.

Ước gì khi đó từng điều làm lỗi của con đều đã được tha thứ, và từng điều không thánh thiện của con đều đã được thánh hóa.

Xin đừng để một điều gì đi theo con vào giấc ngủ mà chưa được tha thứ và thánh hóa.

Có như thế con mới luôn sẵn sàng cho cuộc tái sinh vào cõi đời đời, con dám nhìn về phía trước với ánh mắt chan chứa tình yêu & hy vọng và có thể đứng vững trước mặt Chúa là Đấng vừa là quan tòa vừa là Đấng cứu độ con, một quan tòa thánh thiện và một đấng cứu độ yêu thương.”

Đây là lời cầu nguyện của Đức Gm. Appleton